

Skatteministeriet

1. juni 2017
J.nr. 2017 - 1440

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 29. maj 2017.

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. maj 2017 fra DLA Piper Denmark Advokatpartnerselskab, jf. L 212 - bilag 12.

Svar

Henvendelsen fra advokat Thomas Booker, jf. bilag 12, er en opfølgning på svaret på spørgsmål 4 vedrørende den foreslåede ændring af lov om kommunal ejendomsskat, hvorefter der fremadrettet ikke skal kunne opkræves dækningsafgift, men alene grundskyld, af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme.

Advokaten er ikke enig i beskrivelsen i lovforslaget m.v., hvoraf det fremgår, at hensigten med reglerne om ejendomsskat ikke har været, at der skulle betales dækningsafgift af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme. Ifølge advokaten har formålet med reglerne været, at offentlige ejendomme med erhvervsmæssig skovdrift skulle pålægges grundskyld, mens offentlige ejendomme med ikke-erhvervsmæssige skovdrift i stedet skulle pålægges offentlig dækningsafgift.

Advokaten bemærker i den forbindelse, at det i 1958 var mere byrdefuldt at blive pålagt grundskyld end den offentlige dækningsafgift, idet det også betød, at ejendommen blev pålagt ejendomsskyld. Der henvises også til, at det først var i forbindelse med udfasningen af ejendomsskylden i medio 1960'erne, at det med tiden blev mere byrdefuldt at blive pålagt den offentlige dækningsafgift.

Der henvises desuden til, at det med de lovgivningsmæssige ændringer i forhold til driften af de danske statsskove de facto ikke er muligt for Naturstyrelsen at opfylde kravet i ejendomsbeskatningslovens § 7, stk. 1, litra b, til erhvervsmæssig skovdrift.

Advokaten anfører desuden, at han ikke er enig i, at der ved lovændringen skabes symmetri mellem privatejede og offentligt ejede landbrugs- og skovbrugsejendomme. Det begrundes med, at skattevilkårene generelt for privatejede landbrugs- og skovbrugsejendomme er væsentlig forskellig fra dem, som gælder for offentligt ejede landbrugs- og skovbrugsejendomme. Desuden henvises til, at argumentet om at skabe symmetri for så vidt vil kunne anvendes i forhold til alle offentligt ejede ejendomme, som derfor burde undergives den samme beskatning som privatejede ejendomme.

I den forbindelse anfører advokaten, at det er problematisk, at regeringen har lagt op til, at muligheden for kommunerne for at opkræve offentlig dækningsafgift skal ophøre alene for landbrugs- og skovbrugsejendomme, mens der for alle andre ejendomme med offentligt ejerskab fortsat skal kunne opkræves dækningsafgift.

Ifølge advokaten er det urimeligt og uretfærdigt, at regeringen foreslår at fratage de kommuner, som tilfældigvis har en stor andel af offentligt ejede skovejendomme i kommunen, muligheden for at indkræve det skatteprovenu, som følger af loven, samtidig med at de berørte kommuner ikke modtager compensation. Ifølge advokaten er virkningen heraf, at de kommuner, som tilfældigvis har en stor andel af offentligt ejede skovejendomme i

kommunen straffes (i form af mistet skatteprovenu), mens de kommuner, som tilfældigvis har andre offentlige ejendomme, kan fortsætte med at opkræve offentlig dækningsafgift. Der henvises i den forbindelse til, at de berørte kommuner samlet set fratages ca. 100 mio. kr. om året.

Advokaten foreslår på den baggrund en løsning, hvor det samlede bloktilskud fra staten til kommunerne reduceres med den merudgift, som overgang til offentlig dækningsafgift medfører.

Hertil bemærkes:

Det skal indledningsvis bemærkes, at kommunerne fra 2018 samlet set vil blive kompenseret gennem det kommunale bloktilskud for, at der fremover ikke kan opkræves dækningsafgift af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme. Det skal ses i sammenhæng med, at det kommunale bloktilskud fastsættes således, at der sikres balance mellem kommunernes udgifter og indtægter samlet set (balanceprincippet), jf. besvarelsen af spørgsmål 4.

Som det ligeledes fremgår af svaret på spørgsmål 4, vil lovændringen alt andet lige medføre mindre fordelingsmæssige konsekvenser mellem kommunerne. Uden lovændringen – dvs. hvis der var adgang til opkrævning af dækningsafgift – ville det fremover have medført et lidt lavere bloktilskud for alle kommuner, mens den højere indtægt fra dækningsafgift kun ville tilfalde det mindre antal kommuner, der besidder skovarealer.

Som advokaten er inde på, anføres det i lovforslagets bemærkninger, høringsskemaet og svaret på spørgsmål 4 til lovforslaget, at lovforslaget er i overensstemmelse med hensigten bag reglerne om opkrævning af ejendomsskat, som har været, at der som det klare udgangspunkt skal betales grundskyld af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme m.v.

Det skal – som advokaten tillige nævner – ses i sammenhæng med, at kommunerne også hidtil har opkrævet grundskyld af disse ejendomme.

I forhold til det anførte om, at der ikke med lovændringen skabes symmetri mellem privatejede og offentligt ejede landbrugs- og skovbrugsejendomme bemærkes, at det fremgår af lovforslaget, at de foreslåede regler vil medføre, at reglerne for opkrævning af ejendomsskat for offentlige skov- og landbrugsejendomme m.v. vil komme til at svare til reglerne for privatejede ejendomme, der anvendes til disse formål, hvor der kun er adgang til opkrævning af grundskyld. De foreslåede regler vil således skabe symmetri mellem offentligt ejede og privatejede ejendomme af denne type i relation til ejendomsskatbeskatningen.

Endelig bemærkes, at lovændringen skal ses i sammenhæng med, at der fra 2019 generelt ikke vil blive ansat ejendomsværdier for skov- og landbrugsejendomme, jf. forliget om et nyt ejendomsvurderingssystem af 18. november 2016. Baggrunden er, at det er et bærende princip ved det nye vurderingssystem, at der ikke skal foretages vurderinger, der

ikke udgør et beskatningsgrundlag. Med den foreslåede ophævelse af adgangen til at opkræve dækningsafgift af statens skove, vil vurderingerne tilsvarende ikke danne grundlag for beskatningen af statsskove.